



ไทยแลนด์ เบอร์มา บอร์ดเคอร์ คอนซอร์เตียม  
การวางแผนกลยุทธ์ 2009 - 2013

## สารบัญ

|  |           |
|--|-----------|
| คำนำ .....   | 1         |
| บทสรุปสำหรับผู้บริหาร .....                            | 4         |
| พันธกิจ, วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย .....                  | 6         |
| หลักจริยธรรม .....                                     | 7         |
| สมมติฐานในการวางแผน .....                              | 7         |
| วัตถุประสงค์และกิจกรรมหลัก .....                       | 8         |
| <i>ภาคผนวก 1 คำอธิบายศัพท์ .....</i>                   | <i>16</i> |
| <i>ภาคผนวก 2 ภาพรวมกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ .....</i> | <i>17</i> |
| <i>ภาคผนวก 3 วัตถุประสงค์ของข้อบังคับองค์กร .....</i>  | <i>18</i> |



## คำนำ

ไทยแลนด์ เบอร์มา บอร์ดอร์ คอนซอร์เตียม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2527 โดยเป็นการรวมตัวอย่างไม่เป็นทางการขององค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อให้ความช่วยเหลือกับผู้ลี้ภัยที่หลบหนีสงครามจากประเทศพม่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาด้วยความสนับสนุนจากผู้บริจาคหลายประเทศ ทีบีบีซี ได้ใช้ความช่วยเหลือด้านอาหารที่จำเป็น ที่พักอาศัย และปัจจัยพื้นฐานนอกเหนือจากอาหารให้กับผู้ลี้ภัยจำนวนมากที่พักอาศัยตามศูนย์พักพิงต่างๆ โดยมีสมมติฐานว่า วันหนึ่งพวกเขาจะสามารถกลับไปยังบ้านเกิดได้ และเมื่อนั้น หน้าที่และบทบาทขององค์กรที่รวมตัวกันนี้จะยุติหรือสิ้นสุดลง แต่กว่าจะถึงวันนั้น ทีบีบีซีจะพยายามตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลเหล่านี้ต่อไป โดยทำงานร่วมกับผู้ลี้ภัยเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการของพวกเขาให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้อย่างรวดเร็วมากที่สุดเมื่อต้องกลับไปยังบ้านเกิด

จนถึงปี 2546 ทีบีบีซี ยังคงเป็นองค์กรอย่างไม่เป็นทางการ โดยการทำงานผ่านการเห็นชอบร่วมกันของทุกฝ่าย ปัจจุบันโครงการต่างๆ ได้เติบโตขึ้นมาก และดูเหมือนยังไม่มีการกำหนดเวลาแน่นอนที่จะสามารถยุติโครงการได้ ผู้บริจาคได้เรียกร้องให้องค์กรพัฒนาเอกชนในทุกประเทศต้องทำงานด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้มากขึ้น ทีบีบีซีจึงมีความจำเป็นต้องทบทวนระบบการกำกับดูแลกิจการในทุกด้านและโครงสร้างการบริหารจัดการ และได้จัดระเบียบขึ้นเพื่อให้มีสถานภาพถูกต้องตามกฎหมาย ทีบีบีซี จึงได้จัดระเบียบองค์กรอย่างเป็นทางการที่ประเทศสหราชอาณาจักร เมื่อเดือนตุลาคม 2547 และเมื่อปี 2548 ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ขึ้นเป็นครั้งแรก สำหรับช่วงเวลาระหว่างปี 2548 - 2553

ทีบีบีซีทำงานอย่างต่อเนื่องตามชายแดนไทย - พม่ามาเป็นเวลา 21 ปี วัตถุประสงค์สำคัญของแผนยุทธศาสตร์ คือ สร้างความชัดเจนให้กับเป้าหมายที่กำหนดขึ้นร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และเพื่อให้มั่นใจว่ากิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลัก สถานการณ์ในประเทศพม่าทำให้ไม่มีความหวังมากนักที่จะช่วยให้ผู้ลี้ภัยกลับบ้านเกิดได้ และดูเหมือนจะไม่มีทางแก้ปัญหาวิธีอื่น “ที่ยั่งยืน” แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จึงเน้นที่การพัฒนาการทำงานเป็นภาคีร่วมกับผู้ร่วมปฏิบัติพันธกิจ และการให้บริการต่างๆ ให้เข้มแข็งมากขึ้น

นับแต่ปี 2548 ที่มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เป็นครั้งแรก มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมายระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว การที่ผู้ลี้ภัยต้องอาศัยอยู่แต่ในศูนย์พักพิงอย่างยัดเยียดเป็นเวลานานได้กลายเป็นหัวข้อที่ประชาคมโลกตั้งคำถาม ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทีบีบีซีได้รับบทบาทผู้นำในกรรมการประสานงานองค์กรช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย (CCSDPT) โดยเน้นการจัดทำโครงการและรณรงค์ขอการสนับสนุน และเมื่อ พ.ศ. 2548 CCSDPT และสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) ได้ขอให้รัฐบาลไทยพิจารณาอนุญาตให้ผู้ลี้ภัยมีโอกาสเข้ารับการศึกษา และการอบรมทักษะได้มากขึ้น และมีโอกาสมากขึ้นที่จะหารายได้ และมีงานทำ ในปี พ.ศ. 2549 ผู้ลี้ภัยที่ศูนย์พักพิงตามแนวชายแดนก็ได้รับอนุญาตให้เริ่มโยกย้ายไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สามได้

กิจกรรมเหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนนานาชาติมีความตั้งใจมากขึ้นว่าจะไม่ยอมรับ “สถานภาพที่เป็นอยู่” กล่าวคือ การกักบริเวณผู้ลี้ภัยไว้ภายในศูนย์พักพิงอย่างยัดเยียด และทำให้บุคคลเหล่านี้กลายเป็นผู้ที่ต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอกแทบทั้งหมด แต่ควรหันมาส่งเสริมวิธีการใหม่ๆ ที่จะช่วยให้ผู้ลี้ภัยสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นในกรณีที่ไม่ต้องการโยกย้ายไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สาม ช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจภายในศูนย์พักพิงและพื้นที่โดยรอบ และพยายามบูรณาการบริการต่างๆ ที่จัดให้แก่ผู้ลี้ภัย เข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริการของไทยเท่าที่จะเป็นไปได้

ที่ผ่านมา รัฐบาลไทยมีนโยบายผ่อนปรนหลายประการ เช่น อนุญาตให้จัดทำโครงการส่งเสริมการหารายได้ในศูนย์พักพิงแม้ว่าโครงการนี้ยังไม่มีควมคืบหน้ามากนัก สิ่งจำเป็นที่สุด คือ ต้องมียุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง และที่บีบีซีกำลังร่วมมือกับ UNHCR ผ่าน CCSDPT ผู้บริจาคและรัฐบาลไทย ในการพัฒนาแนวทางที่รวมไว้ด้วยทุกภาคบริการ ซึ่งจะนำผู้ลี้ภัยไปสู่การพึ่งพาตนเองได้

ที่บีบีซี ได้ปรับแผนยุทธศาสตร์ ปี 2550 ให้รวมกิจกรรมส่งเสริมการหาเลี้ยงชีพ แต่แผนสำหรับปี 2552 นี้ ได้ทบทวนวัตถุประสงค์หลักและความช่วยเหลือต่างๆ โดยเน้นที่การเพิ่มความเข้มแข็งและยั่งยืนให้แก่บริการต่างๆ ระวังที่รอให้เกิดความเปลี่ยนแปลง โดยปรับทิศทางกิจกรรมต่างๆ ให้ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้อาจเป็นเพียงส่วนที่เสริมเข้ามา แต่ที่บีบีซีกำลังเปลี่ยนจุดยืนหันมาสนับสนุนและใช้โอกาสตามที่อำนวย เพื่อส่งเสริมให้ผู้ลี้ภัยดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและผลิตภาพ สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น และพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอกน้อยลง

ทั้งหมดนี้คือความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในโครงการของ ที่บีบีซี ซึ่งหมายความว่าคณะผู้บริหารจะต้องทำงานหนักขึ้น และมีความจำเป็นต้องพัฒนาความเชี่ยวชาญทางวิชาการ เพื่อให้สามารถวางแผนดำเนินการ และติดตามตรวจสอบกิจกรรมใหม่ๆ อย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงต้องการทรัพยากรเพิ่มขึ้นในระยะสั้น แผนยุทธศาสตร์นี้จะได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป



## บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

เป้าหมายระยะยาวของ ทีบีพีซี คือ ให้ประชาชนจากประเทศพม่าพึ่งพาตนเองได้ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่มีความเป็นธรรม ในสภาพที่ความหลากหลายของชุมชนจะส่งเสริมให้สังคมเข้มแข็งขึ้น

เป้าหมายระยะกลางของแผนยุทธศาสตร์ ปี 2552 – 2556 คือ เพิ่มความยั่งยืนให้แก่การสนับสนุนผู้ลี้ภัย โดยช่วยให้ผู้ลี้ภัย และชุมชนผู้ลี้ภัยบรรลุศักยภาพในการพึ่งพาตนเอง การส่งเสริมความยั่งยืนและการพึ่งพาตนเองนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์หลักทั้งห้าข้อ ที่มีความเชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกัน

เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาย่างยั่งยืน แบบแผนการปฏิบัติงานขององค์กรจะมุ่งที่การรณรงค์แก้ปัญหาที่แท้จริงที่รากเหง้าของความขัดแย้ง การผลักดันนโยบายที่ส่งเสริมการพึ่งตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็ให้การสนับสนุนกลุ่มที่ด้อยโอกาสมากที่สุดโดยผ่านการจัดการในระดับชุมชน

การพึ่งพาตนเองจะได้รับการส่งเสริมโดยการสนับสนุนกิจกรรมสร้างรายได้ และการสร้างงาน การสนับสนุนด้านการหาเลี้ยงชีพจะมุ่งเน้นการช่วยให้ชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากความชำนาญที่มีอยู่ให้มากที่สุด โดยเฉพาะผ่านทางโครงการส่งเสริมด้านการเกษตรและโอกาสในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างรายได้ ทั้งนี้โดยการพัฒนาโครงการอบรมด้านอาชีพและการสนับสนุนกิจการขนาดเล็ก

แผนยุทธศาสตร์ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่ละน้อยเพื่อให้องค์กรพัฒนาเอกชนหันมาพึ่งพาวิธีการบริหารจัดการระดับชุมชนและการส่งเสริมให้กิจกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของระบบบริการของไทย โดยไม่ได้มุ่งเน้นที่การฝึกทักษะด้านเทคนิคและการมีทรัพยากรที่เพียงพอเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการส่งเสริมการกำกับดูแลกิจการที่ดี สนับสนุนการมีตัวตนและการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งของผู้หญิงและชนกลุ่มน้อย

โครงการต่าง ๆ ค่อย ๆ เปลี่ยนจากการสนับสนุนโดยรวมสำหรับทุกคนที่อาศัยอยู่ในศูนย์พักพิง ไปสู่การให้ความสำคัญกับการสนับสนุนกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากบางกลุ่มได้พัฒนาจนมีศักยภาพในการพึ่งตนเองมากขึ้นแล้ว วัตถุประสงค์ข้อนี้สามารถบรรลุได้โดยโครงการให้ความช่วยเหลือแบบมีกลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาทางเลือกเพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายนี้สามารถเข้าถึงอาหาร ที่อยู่อาศัย และความจำเป็นขั้นพื้นฐาน

สำหรับทีบีพีซี องค์กรของเราจะพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้สามารถทำงานอย่างมืออาชีพ มุ่งพัฒนาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ และส่งเสริมการทำงานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้จากบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เราจะพยายามใช้ประโยชน์จากองค์กรสมาชิกที่มีความหลากหลายต่อไป โดยปรับปรุงการสื่อสารระหว่างสมาชิกขององค์กร และทำให้ทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการมากขึ้น

นอกจากนี้ องค์กรจะพยายามพัฒนามาตรฐานขั้นสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ การปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และตามหลักการของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ และจะพยายามพัฒนางานบรรเทาทุกข์ด้านมนุษยธรรมให้สอดคล้องกับแนวโน้มสากล

แผนยุทธศาสตร์สำหรับปี 2552 – 2556 จัดทำขึ้นเพื่อทดแทนแผนของปี 2548-2553 ซึ่งปรับปรุงเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 และประกอบด้วยวัตถุประสงค์หลักห้าประการ วัตถุประสงค์หลักแต่ละข้อจะมีวัตถุประสงค์ย่อยอย่างน้อยหนึ่งข้อ และรายการกิจกรรมเฉพาะที่ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว วัตถุประสงค์หลักและกิจกรรมจะปรากฏในแผนปฏิบัติงานประจำปีและแผนงบประมาณประจำปี และจะเป็นองค์ประกอบหลักในรายงานประจำปีทุกหกเดือนของ ทีบีบีซี

เราหวังว่าแผนงานเหล่านี้จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้นของชุมชนผู้ลี้ภัย ซึ่งเราเคารพว่ามีความสามารถในการฟื้นฟูตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีความคิดริเริ่ม ขณะที่เราแสวงหาทางออกที่จะนำไปสู่ออนาคตที่ดีขึ้น

## พันธกิจ, วิสัยทัศน์และเป้าหมาย

### พันธกิจ

ทีบีพีซี เป็นองค์กรพัฒนาและบรรเทาทุกข์ภาคเอกชนที่ไม่ได้มุ่งแสวงหากำไร เป็นกลุ่มพันธมิตรขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนผู้หนีภัยจากการสู้รบจากประเทศพม่า เพื่อตอบสนองความต้องการด้านมนุษยธรรม ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง และการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมและยั่งยืน เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้รับการเคารพในศักดิ์ศรี ความยุติธรรม และสันติภาพ

### วิสัยทัศน์ระยะยาว

ทีบีพีซี ต้องการเห็นสันติภาพและความยุติธรรมเกิดขึ้นในประเทศพม่า ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี มีเสรีภาพ และปลอดภัยจากการคุกคามหรืออันตรายต่างๆ และสามารถใช้สิทธิของตน มีการเคารพต่อความหลากหลาย และประชาชนร่วมมือกันพัฒนาชุมชนและประเทศของตน

### เป้าหมายระยะกลาง

เพื่อสนับสนุนผู้หนีภัยจากการสู้รบจากประเทศพม่า ให้สามารถดำรงชีวิตด้วยการพึ่งพาตนเองได้ในสังคมอันสงบสุข ที่ซึ่งมีความเคารพสิทธิมนุษยชนอย่างสมบูรณ์

### ความมุ่งหมายระยะสั้น

เพื่อช่วยให้ผู้หนีภัยจากการสู้รบจากประเทศพม่า มีสภาพความเป็นอยู่ในระดับมาตรฐาน มีการเคารพสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้โดยการทำงานเป็นภาคีร่วมกับชุมชนผู้หนีภัย การพัฒนาศักยภาพบุคคล ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง และความมั่นคงด้านอาหาร

## หลักจริยธรรม

ทีบีพีซี ปฏิบัติตามหลักการต่อไปนี้

- หลักจริยธรรมของสภาเสี้ยววงเดือนแดงและสภากาชาดสากล (International Red Cross and Red Crescent Movement) และหลักจริยธรรมขององค์กรพัฒนาเอกชนต่างๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ในภาวะภัยพิบัติ (Non – governmental Organisations in Disaster Relief (1994)
- หลักการพื้นฐานที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการเฉพาะกิจระหว่างองค์กรเพื่อให้คุ้มครองจากการถูกเอาเปรียบและการละเมิดสิทธิทางเพศในวิกฤติการณ์ด้านมนุษยธรรม (Interagency Standing Committee Task Force on Protection from Sexual Exploitation and Abuse in Humanitarian Crises (2002)
- หลักจริยธรรมระหว่างองค์กรของกรรมการประสานงานช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย (CCSDPT) 2551

เจ้าหน้าที่แต่ละคนของ ทีบีพีซี เป็นผู้ลงนามในหลักจริยธรรมโดยรวม ซึ่งครอบคลุมถึงหลักจริยธรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กด้วย

ทีบีพีซี ดำเนินการตามกฎบัตรมนุษยธรรม และมาตรฐานขั้นต่ำ ในการบรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภาวะภัยพิบัติ (Humanitarian Charter and Minimum Standards in Disaster Relief (SPHERE Project)

ทีบีพีซี ร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลไทย และปฏิบัติงานตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

## สมมติฐานในการวางแผน

- สถานการณ์ในประเทศพม่าจะยังไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก โดยยังมีการกดขี่ทางการเมืองต่อไป รวมถึงความขัดแย้งค่อนข้างเบาบางตามบริเวณชายแดนหลายแห่ง
- การเดินทางกลับประเทศโดยสมัครใจ เป็นวิธีการแก้ไขที่ยั่งยืนที่ยังไม่อาจกระทำได้ และผู้ลี้ภัยจะยังเดินทางเข้ามาแสวงหาที่หลบภัยในประเทศไทยต่อไป
- การไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สามจะดำเนินต่อไปในระดับเดียวกับปัจจุบัน หรือตลอดปี 2553/2554 เป็นอย่างน้อย แต่การไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สามจะไม่ใช้วิธีการแก้ไขปัญหายั่งยืนสำหรับผู้ลี้ภัยทุกคน
- เศรษฐกิจที่กำลังขยายตัวของประเทศไทย ยังคงต้องการจ้างแรงงานข้ามชาตินับแสนคนจากประเทศพม่าต่อไป รวมถึงประเทศใกล้เคียง
- ผู้บริจาคจะสนับสนุนโครงการช่วยเหลือผู้ลี้ภัยต่อไป และให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านของโครงการช่วยเหลือตามที่อธิบายในแผนยุทธศาสตร์นี้

## วัตถุประสงค์หลัก

1. มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การวิธีการแก้ไขปัญหาย่างยั่งยืน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ช่วยคุ้มครองผู้หนีภัยจากการสู้รบจากประเทศพม่า
2. ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองและลดการพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอก ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมโอกาสในการหาเลี้ยงชีพ
3. ช่วยให้เข้าถึงอาหาร ที่พักพิง และเครื่องอุปโภคอื่น ๆ ที่เหมาะสมได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสมากที่สุด
4. สนับสนุนการบริหารจัดการระดับชุมชนที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน ความหลากหลาย และความสมดุลทางเพศสภาพ
5. พัฒนาโครงสร้างและทรัพยากรของทีบีบีซี เพื่อคาดการณ์และตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง ความท้าทายและโอกาสต่าง ๆ


## วัตถุประสงค์หลัก 1

### มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การวิธีการแก้ไขปัญหายั่งยืน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ช่วยคุ้มครองผู้หนีภัยจากการสู้รบจากประเทศพม่า

- 1.1 รณรงค์ร่วมกับประชาชน และเพื่อประชาชนจากประเทศพม่า ให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นต่อสาเหตุที่แท้จริงและลักษณะของความขัดแย้งและการพลัดถิ่น ทั้งนี้เพื่อช่วยให้สามารถตอบสนองกับปัญหาได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น
- 1.2 รณรงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงด้านนโยบายที่ช่วยให้ผู้ลี้ภัยบรรลุศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ พี่งพาตนเองได้มากขึ้น และลดการพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอก
- 1.3 ส่งเสริมให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการโยกย้ายไปตั้งถิ่นฐานใหม่ของผู้ลี้ภัย และลดผลกระทบด้านลบของการบริหารจัดการและบริการในศูนย์พักพิงให้น้อยที่สุด
- 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบร่วมกับรัฐบาลไทย องค์กรการสหประชาชาติ องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชนผู้หนีภัย ในการคุ้มครองผู้ลี้ภัย

#### กิจกรรม

- สนับสนุนการรณรงค์โดยแสดงหลักฐานข้อเท็จจริง เพื่อยุติการละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชนในภาคตะวันออกของประเทศพม่า ทั้งนี้โดยผ่านการสำรวจ การให้ปากคำของพยาน และการจัดทำรายงานภาคสนามของหน่วยงานที่เป็นภาคี
- ร่วมมือกับผู้บริจาคเพื่อผลักดันนโยบาย ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทัศนศึกษาไปยังพื้นที่ชายแดน และในกรณีที่เป็นไปได้ ส่งเสริมให้ผู้หนีภัยจากการสู้รบสามารถรณรงค์ด้วยตนเองได้
- จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลสนเทศและด้านเทคนิคระหว่างหน่วยงานที่ทำงานในประเทศพม่า เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงและพัฒนายุทธศาสตร์ในการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และให้ความคุ้มครองผู้พลัดถิ่นในประเทศในระยะสั้น และเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทางกลับบ้านเกิด และการส่งเสริมให้ผู้หนีภัยจากการสู้รบและผู้ลี้ภัยเหล่านี้สามารถกลับไปอยู่ร่วมกับชุมชนเดิมได้
- ร่วมมือกับรัฐบาลไทย ผู้บริจาค องค์กรการสหประชาชาติ CCSDPT และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในการพัฒนายุทธศาสตร์ระยะกลาง (สำหรับห้าปีข้างหน้า) เพื่อใช้เป็นพื้นฐานอ้างอิงของผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่างๆ (ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ) โดยมีเป้าหมายมุ่งไปสู่การแก้ไขปัญหายั่งยืนและถาวรมากขึ้น
- ทำงานร่วมกับ UNHCR และองค์กรสมาชิกอื่น ๆ ของ CCSDPT เพื่อส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหาเชิงโครงการที่มียุทธศาสตร์และการประสานงาน ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันในแผนยุทธศาสตร์ระยะกลาง

- 
- ปรับทิศทางโครงการของ ทีบีบีซี ให้มุ่งสู่การสนับสนุนผู้ลี้ภัยให้สามารถพัฒนาทักษะ โอกาสด้านการทำมาหาเลี้ยงชีพ การมีงานทำ และพึ่งพาตนเองได้
  - สังเกตการณ์กิจกรรมการโยกย้ายไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สามอย่างต่อเนื่อง และรวบรวมบทเรียนที่ได้รับ เพื่อปรับปรุงกระบวนการสำหรับผู้ลี้ภัยที่เกี่ยวข้อง และลดผลกระทบด้านลบต่อการบริหารจัดการและบริการในศูนย์พักพิง สนับสนุนความพยายามของ UNHCR ที่จะกำจัดการฉ้อโกงในกระบวนการโยกย้ายไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สาม
  - สนับสนุนความพยายามของรัฐบาลไทย/UNHCR ในการติดตามข้อมูลผู้ลี้ภัยที่เข้ามาใหม่ และดำเนินการตามขั้นตอนการจำแนกสถานะที่มีประสิทธิภาพ
  - ส่งเสริมความร่วมมือ การประสานงาน และการทำงานเป็นภาคีในกิจกรรมให้ความคุ้มครอง ร่วมกับ CCSDPT/UNHCR ผ่านทางกิจกรรมพัฒนาศักยภาพร่วมกัน (เช่น การป้องกันการละเมิดและการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ (PSAE)) และการแลกเปลี่ยนข้อมูล (ร่วมกับกลุ่มทำงานเพื่อให้ความคุ้มครอง)

## วัตถุประสงค์หลัก 2

### ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองและลดการพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอก ด้วยการสนับสนุน และส่งเสริมโอกาสในการหาเลี้ยงชีพ

- 2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสร้างรายได้ และการเก็บออมรายได้ โดยผ่านการสร้างงาน การพัฒนา กิจการขนาดเล็กและการฝึกอาชีพ
- 2.2 ใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด จากความชำนาญที่มีอยู่เดิมของชุมชนในการทำมาหาเลี้ยงชีพ และขององค์กร ภาครัฐ ด้วยความสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพจากองค์กรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก
- 2.3 พัฒนายุทธศาสตร์ชุมชนเพื่อรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับการดำรงชีพของตนเอง เช่น น้ำท่วมพืชผล ถูกทำลาย บ้านเรือนถูกไฟไหม้ เป็นต้น (livelihood shocks)

#### กิจกรรม

พัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ และการทำมาหาเลี้ยงชีพในบรรดาเจ้าหน้าที่หลักของ ที่บีบีซี และองค์กรภาคี

- ร่วมมือกับ CCSDPT จัดทำงานวิจัยในศูนย์พักพิงเกี่ยวกับการสร้างงาน การพัฒนากิจการขนาดเล็ก และการฝึกอาชีพ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาแผนงานด้านการทำมาหาเลี้ยงชีพ
- ขยายกิจกรรมส่งเสริมด้านการเกษตรในชุมชน โดยเน้นกิจกรรมระดับครอบครัว รวมถึงการจัดอบรม การ เก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ และการแจกจ่ายเครื่องมือด้านการเกษตรและเมล็ดพันธุ์ ติดตามสังเกต ความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อประเมินศักยภาพในการหารายได้ และโอกาสเก็บออมรายได้
- เสริมความสามารถของชุมชน เพื่อขยายการทอผ้าใส่รังและสร้างความเข้มแข็งให้กับการบริหารจัดการ โครงการโดยรวม
- ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการนำร่องที่เป็นกิจกรรมใหม่ เพื่อสร้างรายได้ และส่งเสริมการ เก็บออมรายได้ รวมถึงการจัดหาวัสดุถุงหลังคาด้วยตนเองเพื่อลดการพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอก การสร้างปล่องควันเพื่อลดปริมาณการปล่อยควัน และสนับสนุนให้ธุรกิจสั่งทอและหัตถกรรมสนใจที่จะใช้ ผู้ลี้ภัยเป็นแรงงานในการผลิต นอกเหนือจากแรงงานในสถานประกอบการของตน (outsourcing)

### วัตถุประสงค์หลัก 3

ช่วยให้เข้าถึงอาหาร ที่พักพิง และเครื่องอุปโภคอื่นๆ ที่เหมาะสมได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสมากที่สุด

- 3.1 จำแนกกลุ่มบุคคลที่ควรได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ และความต้องการของผู้หนีภัยจากการสู้รบที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ
- 3.2 จัดให้มีระบบ “ตะกร้าอาหาร” (Food Basket) เพื่อช่วยให้ผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทุกคนได้รับอาหารอย่างเพียงพอ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านโภชนาการขั้นต่ำ
- 3.3 จัดหาอุปกรณ์ก่อสร้างที่เหมาะสม เชื้อเพลิงสำหรับหุงหาอาหาร และเครื่องอุปโภคอื่นๆ ที่จำเป็น ให้แก่บุคคลที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ
- 3.4 มีระบบบริหารจัดการห่วงโซ่การจัดการจัดหาสิ่งของบรรเทาทุกข์(Supply Chain Management System)ที่มีประสิทธิภาพ
- 3.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างเท่าเทียมกัน และกลไกการให้ข้อมูลสะท้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ
- 3.6 ลดผลกระทบด้านลบที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ และเพิ่มผลกระทบด้านบวกต่อสถานการณ์และปฏิบัติการตอบสนอง
- 3.7 ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นต่อโครงการความช่วยเหลือที่มีกลุ่มเป้าหมาย และกลไกทางเลือกเพื่อการเข้าถึงอาหาร ที่อยู่อาศัย และเครื่องอุปโภคอื่นๆ
- 3.8 ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนคนไทยในพื้นที่
- 3.9 ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมของโครงการให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด

#### กิจกรรม

- พัฒนาและดูแลระบบฐานข้อมูลประชากร เพื่อให้สอดคล้องกับฐานข้อมูลทะเบียนประวัติของUNHCR
- ประเมินความจำเป็นในการมีส่วนร่วม สำรวจภาวะโภชนาการประจำปี และให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการในการติดตามการเติบโตของโครงการ
- จัดอันดับความสำคัญของกลุ่มเป้าหมาย โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา คือ ความด้อยโอกาส ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้านการทำมาหาเลี้ยงชีพของ ECHO และแหล่งข้อมูลอื่นๆ
- เตรียมพร้อมเสมอ เพื่อรับมือกับผู้ลี้ภัยรายใหม่ที่ลี้ภัยเข้ามา และสถานการณ์ฉุกเฉินอื่นๆ
- สนับสนุนหน่วยงานด้านสุขภาพที่ทำโครงการอาหารเสริมและการบำบัด
- สนับสนุนองค์กรชุมชนในรูปแบบของอาหารกลางวันในศูนย์เด็กเล็ก

- จัดทำคู่มือจัดการห่วงโซ่การจัดการหาล้างของบรรเทาทุกข์ ซึ่งรวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลประชากร การจัดหาสิ่งบรรเทาทุกข์ การส่งมอบ การตรวจสอบ การจัดเก็บในโกดัง การรับของและการจัดเก็บ ไปตรวจสอบสต็อก การแจกจ่าย สมุดบันทึกการรับแจกจ่ายสิ่งบรรเทาทุกข์ การสำรวจข้อมูลติดต่อของกลุ่มเป้าหมาย
- จัดระบบการทบทวนและกำกับดูแลเป็นระยะ ๆ เพื่อควบคุมระบบห่วงโซ่การจัดการหาล้างของบรรเทาทุกข์ จำแนกส่วนงานที่ต้องปรับปรุงด้านขนส่งหรือลอจิสติก ทั้งนี้โดยผ่านการพัฒนาศักยภาพ การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- กำหนดนโยบายเกี่ยวกับที่พักอาศัย ซึ่งรวมถึงการปันส่วนวัสดุก่อสร้าง การจัดหา การกระจายและการติดตามการปันส่วน และการบริหารจัดการบ้านที่ผู้อาศัยได้โยกย้ายไปยังประเทศที่สามแล้ว
- ใช้ประโยชน์จากกลไกการสื่อสารของชุมชนผู้ลี้ภัย เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ได้รับความรู้สัก่อนกลับจากชุมชนมากขึ้น และแก้ปัญหาตามข้อกังวลเกี่ยวกับการจัดหาสิ่งของบรรเทาทุกข์ของ ทีบีบีซี และปัญหาด้านความคุ้มครองอื่นๆ
- สนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในศูนย์พักพิงเป็นเวลานาน
- ให้ความสนับสนุนอย่างเหมาะสมแก่หมู่บ้านคนไทยที่ได้รับผลกระทบ
- ลดหรือยุติการสนับสนุนโครงการและองค์กรที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลักของ ทีบีบีซี และช่วยให้องค์กรเหล่านั้นสามารถหาผู้บริจาคจากแหล่งอื่นหากเป็นไปได้
- พัฒนานโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของ ทีบีบีซี

## วัตถุประสงค์หลัก 4

สนับสนุนการบริหารจัดการระดับชุมชนที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน ความหลากหลาย และความสมดุลทางเพศสภาพ

- 4.1 ส่งเสริมศักยภาพในการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลกิจการของศูนย์พักพิง ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยร่วมมือกับ CCSDPT/UNHCR
- 4.2 พยายามส่งเสริมให้คณะกรรมการผู้ลี้ภัยและคณะกรรมการศูนย์พักพิงมีทรัพยากรเพียงพอในการบริหารจัดการศูนย์พักพิง และให้องค์กรชุมชนสามารถจัดการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการได้
- 4.3 ส่งเสริมให้ผู้หญิงและชนกลุ่มน้อยมีตัวแทนและมีส่วนร่วมมากขึ้นในการดำเนินงานตามโครงการของทีบีพีซี

### กิจกรรม

พัฒนายุทธศาสตร์สำหรับแต่ละภาคส่วน โดยร่วมมือกับ CCSDPT/UNHCR

โดยความร่วมมือและความสนับสนุนจากคณะกรรมการผู้ลี้ภัย คณะกรรมการศูนย์พักพิงและองค์กรชุมชน

ก. พัฒนาและจัดทำโครงการอบรมและการพัฒนาเพื่อส่งเสริม

- ทักษะการบริหารจัดการชุมชน เพื่อให้เกิดการกำกับดูแลกิจการ
- โครงการฝึกอบรมทักษะด้านห่วงโซ่การจัดหาสิ่งของบรรเทาทุกข์/ที่อยู่อาศัย
- แก้ไขปัญหาการสูญเสียศักยภาพเนื่องจากการโยกย้ายถิ่นฐานไปประเทศที่สาม ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกผู้หญิง และชนกลุ่มน้อยเข้ามาทำงาน

ข. สนับสนุนความต้องการด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล และอื่น ๆ ให้ครอบคลุมกิจกรรมโครงการห่วงโซ่การจัดหาสิ่งของบรรเทาทุกข์/ที่อยู่อาศัย

ค. พัฒนานโยบายและขั้นตอนปฏิบัติงานด้านทรัพยากรมนุษย์และจัดทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการ เพื่อติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามหลักจริยธรรม

- ◆ จัดให้มีหน่วยงานจากภายนอกเข้ามาประเมินผลโครงการสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์พักพิง
- ◆ ติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรของศูนย์พักพิงเพื่อประเมินผลกระทบต่อการบริหารจัดการ
- ◆ สนับสนุนผู้ให้บริการดูแลเด็กเล็กมากขึ้น เพื่อส่งเสริมโอกาสที่ผู้หญิงจะได้มีส่วนร่วมกับการจัดการศูนย์พักพิงมากขึ้น
- ◆ ส่งเสริมศักยภาพของผู้หญิงวัยเยาว์ และชนกลุ่มน้อยอื่นๆ โดยผ่านเครือข่ายองค์กรชุมชน เพื่อให้ผู้หญิงเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นผู้นำโครงการบริหารจัดการศูนย์พักพิง และเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้หญิงให้มีอัตราส่วนสูงขึ้น

## วัตถุประสงค์หลัก 5

### พัฒนาโครงสร้างและทรัพยากรของทีบีบีซี เพื่อคาดการณ์ และตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง ความท้าทาย และโอกาสต่าง ๆ

- 5.1 สนับสนุนให้มีโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมและมีทรัพยากรบุคคลและเงินทุนเพียงพอ เพื่อช่วยให้โครงการดำเนินการได้
- 5.2 ให้มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักและผู้บริจาค
- 5.3 สนับสนุนการพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ของ ทีบีบีซี ทำงานอย่างเป็นมืออาชีพมากขึ้น
- 5.4 พัฒนาการสื่อสารภายในองค์กรของ ทีบีบีซี และการสื่อสารกับองค์กรภาคีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอก
- 5.5 ทำให้สมาชิกรู้สึกว่าเป็นเจ้าของโครงการมากขึ้น และพัฒนาการกำกับดูแลกิจการขององค์กร
- 5.6 ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรสมาชิกของ CCSDPT และ UNHCR

#### กิจกรรม

- ตอบสนองต่อข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารจัดการและกระบวนการทบทวนดำเนินงานประมาณ
- ขยายแหล่งของเงินทุนสนับสนุนให้ครอบคลุมผู้บริจาคอื่น ๆ นอกเหนือจากผู้บริจาคตามปกติด้วย
- ส่งเสริมให้มีการติดตามดูแลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของผู้บริจาค
- ดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- จัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลในระยะหลายปี โดยมีจุดเน้นที่การคัดเลือกและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ไทยมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
- พัฒนาและดำเนินการตามยุทธศาสตร์เพื่อการสื่อสารอย่างรอบด้าน ทั้งการสื่อสารภายในองค์กร ทีบีบีซี การสื่อสารกับองค์กรภาคี ชุมชนผู้ลี้ภัย องค์กรสมาชิก ผู้บริจาค และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ
- ปรับปรุงและดูแลศูนย์ทรัพยากรสารสนเทศ (Information Resource Centre)
- ดูแลให้มีการปฏิบัติตามและให้มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักจริยธรรมทั่วทั้งองค์กรของ ทีบีบีซี
- ส่งเสริมการรับรู้ของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาการฉ้อโกงและการทุจริต การคุ้มครองเด็กและการป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
- สนับสนุนให้สมาชิกมีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ตามบันทึกความเข้าใจและข้อบัญญัติขององค์กร
- ทำงานร่วมกับสมาชิกของ ทีบีบีซี เพื่อแลกเปลี่ยนทักษะ ทรัพยากรและความรู้ในเชิงเทคนิคของงานบรรเทาทุกข์ในสถานการณ์ฉุกเฉินและงานพัฒนาในระยะยาว
- ร่วมมือและสนับสนุน CCSDPT ในการร่วมมือกันปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ระยะกลาง

**ภาคผนวก 1**  
**คำอธิบายคำศัพท์**

|   |  |
|---|--|
| อย่างเพียงพอและเหมาะสม                            | ปริมาณที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล  |
| ความต้องการพื้นฐาน                                | อาหาร ที่อยู่อาศัย และเครื่องอุปโภคอื่นๆ   |
| คณะกรรมการศูนย์พักพิง                             | คณะกรรมการที่ดูแลการบริหารจัดการศูนย์พักพิง  |
| CMSP  | โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการศูนย์พักพิง  |
| CBO   | องค์กรชุมชน  |
| CCSDPT  | กรรมการประสานงานองค์การช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย   |
| ผู้พลัดถิ่น / ผู้หนีภัยจากการสู้รบ                | บุคคลที่ถูกบังคับให้โยกย้ายจากสถานที่หนึ่งหรือจากบ้านเกิดไปยังอีกที่หนึ่ง  |
| ผู้หนีภัยจากการสู้รบที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ | บุคคลที่พิสูจน์ได้ว่าอาศัยอยู่ในศูนย์พักพิง  |
| ความมั่นคงด้านอาหาร                               | การที่ประชาชนทุกคนในทุกช่วงเวลามีศักยภาพทางกายภาพและเศรษฐกิจที่จะเข้าถึงอาหารที่เพียงพอปลอดภัย และมีคุณค่าเพื่อให้มีสุขภาพดีและมีชีวิตที่เข้มแข็ง    |
| ผู้พลัดถิ่นในประเทศ                               | ผู้พลัดถิ่นในประเทศ (ภายในประเทศพม่า)  |
| การหาเลี้ยงชีพ                                    | วิธีการที่ช่วยให้ดำรงชีพอยู่ได้ หรือเลี้ยงชีพตนเอง หรือครอบครัวได้   |
| ชนกลุ่มน้อย                                       | กลุ่มที่มีสัดส่วนตัวแทนด้านประชากรน้อย หรือด้อยอำนาจ   |
| องค์กรพัฒนาเอกชน                                  | องค์กรพัฒนาเอกชน   |
| เครื่องอุปโภคอื่น ๆ                               | วัสดุก่อสร้าง ไม้พินहुงหาอาหาร เต่าถ่าน ภาชนะในครัว เสื้อผ้า ผ้าห่ม  |
| การจัดซื้อจัดหา                                   | กระบวนการโดยภาพรวมตั้งแต่การจัดหาผู้จัดจำหน่ายสิ่งบรรเทาทุกข์ไปจนถึงการควบคุมคุณภาพและการจัดส่งรวมทั้งการชำระเงิน                                    |
| ผู้ลี้ภัย   | บุคคลที่มีเหตุผลสมควรให้กลัวการเบียดเบียนข่มเหง และได้เดินทางข้ามเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศ   |
| คณะกรรมการผู้ลี้ภัย                               | คณะกรรมการที่ดูแลภาพรวมการบริหารจัดการโดยรวมของคณะกรรมการศูนย์พักพิง ข้อกังวลของผู้ลี้ภัย และการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก |
| UNHCR   | สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ   |

## ภาคผนวก 2

### ภาพรวมกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาขึ้นจากกระบวนการต่อเนื่อง เพื่อแสวงหามติที่เป็นเอกฉันท์และพันธกิจร่วมในบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ ทีบีบีซี รวมทั้งกระบวนการคู่ขนานที่เกิดขึ้นผ่าน CCSDPT, UNHCR และผู้บริจาค แผนยุทธศาสตร์ฉบับแรกสำหรับปี 2548 – 2553 เกิดจากกระบวนการปรึกษาหารืออย่างกว้างขวาง ทั้งในรูปการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ งานภาคสนาม การสำรวจและการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ แนวคิดและความเห็นที่ได้มาจากเจ้าหน้าที่ทุกคนของ ทีบีบีซี ผู้ลี้ภัยในศูนย์พักพิง องค์กรผู้ร่วมพันธกิจ สมาชิกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอกที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่ผ่านมาและยุทธศาสตร์ในปัจจุบันได้รับการทบทวน เห็นชอบและพัฒนาเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แผนดังกล่าวได้รับการปรับปรุงเมื่อปี 2550 ทั้งนี้เพื่อเพิ่มจุดเน้นในการทำงานด้านการทำมาหาเลี้ยงชีพและการพัฒนาศักยภาพซึ่งถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ

ในปี 2551 เจ้าหน้าที่ทั้งหมดของ ทีบีบีซี ได้ประชุมร่วมกันเพื่อทบทวนความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สำหรับปี 2548 – 2553 และเพื่อพิจารณาถึงอนาคตของผู้ลี้ภัย ความเห็นจาก CCSDPT, UNHCR และคณะทำงานของผู้บริจาคได้ถูกผนวกเข้ากับแผนฉบับนี้ นอกเหนือจากการวางแผนโดยปกติกับชุมชน เจ้าหน้าที่โครงการได้ประชุมในหน่วยงานของตนเองเพื่อทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นและมองไปในอนาคต จากนั้นฝ่ายบริหารได้นำความเห็นเหล่านี้มาประกอบกันในระหว่างการประชุมสัมมนาในเดือนเมษายน 2552 ความเห็นจากคณะกรรมการบริหารของ ทีบีบีซี จะถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์สำหรับปี 2552 – 2556 ในขั้นสุดท้าย

### ภาคผนวก 3

#### วัตถุประสงค์ของข้อบังคับองค์กร

วัตถุประสงค์ต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับขององค์กร (Articles of Association) ของ ทีบีพีซี เมื่อมีการจดทะเบียนกับคณะกรรมการด้านองค์กรไม่แสวงหากำไรแห่งอังกฤษและเวลส์ (Charity Commission of England and Wales) เมื่อปี 2548

ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้พลัดถิ่นจากพม่า ทั้งนี้โดยผ่านการให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนด้านมนุษยธรรม

เพื่อพัฒนาศักยภาพและทักษะของสมาชิกในชุมชนที่เสียเปรียบด้านสังคมและเศรษฐกิจซึ่งเป็นชุมชนของผู้พลัดถิ่นจากพม่า ทั้งนี้เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างเต็มที่

เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมกัน ความหลากหลาย และความปรองดองระหว่างเชื้อชาติ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในความต้องการและประเด็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้พลัดถิ่นจากพม่า

เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน (ตามหลักการที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมทั้งอนุสัญญาและปฏิญญาขององค์การสหประชาชาติที่ออกในภายหลัง) ในพื้นที่ชายแดนไทย-พม่า โดยผ่านการติดตามดูแลและการประเมินผล